

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Stephani Balvzii Miscellaneorum Liber ... Hoc est,
Collectio Veterum monumentorum, quæ hactenus
latuerant in varijs codicibus ac bibliothecis**

Baluze, Etienne

Parisiis, 1678

Manfredi Siculi epistolæ duæ de morte Frederici II. Imp. ad Conradum IV.
Regem Romanorum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14688

radum antedicti Domini Imperatoris filium, regni Hierosolymitani legitimum successorem, eligentes ipsum ibidem in Romanorum Regem & in futurum Imperatorem nostrum post obitum patris habendum, ac etiam debita eidem fide data præstantes ad illud obtinendum imperii diadema, & sibi, prout de jure tenemur, consilium & auxilium impendimus. Et licet Henricum primogenitum suum primum nobis in Regem simili provisione duxerimus eligendum, quia tamen cum in honore esset non intellexit, sed ab aquilone sedem sibi constituens contra patrem, loco tanti regiminis se monstravit indignum, iusto patris iudicio & ejus ultronea voluntate, quam sibi conscientia propriæ transgressionis ingressit, ab eodem Henrico soluti præstito juramento quod de electione sua similiter feceramus, Henrico Corradum, velut David Sauli, sancta deliberatione providimus subrogandum.

MANFREDI SICVLII EPISTOLÆ

duæ de morte Frederici II. Imperatoris ad Conradum IV. Regem Romanorum,

Regi Conrado Manfredus per Nicolaum de Rocca, de morte Frederici Imperatoris.

TVRBINIS calicem, quem nuper de patris Ann. 1150.
& domini nostri casu non minus mentis quam oculorum infusione transumpimus, vellemus libenter à poculis vestris excipere, velut qui mensam vestram gratis concupimus dulcorare delicijs, & præcordia vestra placidis anxiamur gratificare pulmentis. Sed ut dolor quem exinde gustare vos

novimus nuntiantis sit contemplatione remissior, licet forsitan id famæ velocitas, quæ pennas consuevit in adversis assumere, magnitudini vestræ prædixerit, nuntiantes tamen alios elegimus prævenire, ut eò sit casui medela proclivior quò nuntiatio nostra maturior ad vestram notitiam deducetur. Scimus etenim quòd si patris virtutes attenditis, si ejus quem multipliciter natura dotaverat complementa pensatis, nedum vos, qui caro de carne ipsius & os de ossibus descendistis, lugere cogimini, sed & oculi omnium universaliter ad lacrymas convitantur. Cecidit quidem sol mundi, qui lucebat in gentibus, cecidit sol justitiæ, cecidit auctor pacis. Credimus tamen quòd si circumstantias ejus consultè revolvis, consolationis vicinæ remedia sentietis. Vixit enim Dominus pater noster feliciter & victoriosè, dum vixit; & divinæ majestatis auctoritas, quæ processibus ejus viventis astiterat, * morientibus finibus voluit non deesse. In ipsis quidem mortis indicijs, præter dona mirifica & beneficia gloriosa quæ in testamenti serie fidelibus gratanter indulsit, sacrosanctam Romanam Ecclesiam matrem suam in corde contrito, velut fidei orthodoxæ zelator, humiliter recognovit, & damna quæ dudum Ecclesiis invitus forsitan vel potiùs provocatus intulerat, integre restauranda sancivit. Mirabiliter etiam Deus ipsum beavit in exitu, quòd liberis fœcundatus adultis, sed persona vestra præcipuè Domine, in cujus humeris honorem & onus regiminis glorificatus appendit, ad patriam, quò iter est omnibus, feliciter utinam victurus, accessit. Ex quo pulchra spes vel plenaria certitudo & certa fiducia datur in gentibus, ut licet occasum sol ille petierit, per cuiusdam tamen continuationis ordinem relucescat in vobis, & licet fructificus cultor ille justitiæ, magnificus auctor pacis, operas & culturas suas mo-

* morientis

Vide Odor.
Raynald. ad
ann. 1250.
§. 33.

derantis omnia mortis severitate suspenderit, pacem tamen & iustitiam semper excolat & operetur in vobis; & sic pater abesse non creditur dum vivere speratur in filio, nec creditur tam pretiosa hereditas amisisse patronum dum ejus confidit invenire dominium tam suave tam placidum in herede. immo si salva patris reverentia loquimur, satis consueto salubrius fideles vestri, scilicet regnicolæ, potissimè sperant sub umbra vestri dominij proregi & sub vestro regimine confoveri, ex eo sumentes efficac argumentum, ut qui nostis paternos mores naturæ generositate portendere, regnantis officium, quod ætas in vobis & natura consolidat vel confibular, gerere velitis in subditis & sciatis. Vos igitur, gloriosissime Domine, cujus adventum universorum mentes expectant & vota suspirant, sic vestrorum fidelium expectationibus consulatis ut spes quæ consuevit animam plus debito dilata conterere, ipsos in tam votiva præstolatione reficiat, & status pacificus regni vestri, quod majestatis vestræ præsidium affectuosè desiderat, ex tam grati Regis præsentia revirescat vel revivifcat.

ALTERA.

Gloriosissimo Domino suo Conrado Regi Manfredus pedum oscula & grata devotionis obsequia. De obitu felicis memoriæ Domini patris nostri, quem præmissæ pridem vestræ serenitatis auditibus litteræ nostræ prætulerant, ex eo præcipuæ consolationis informatæ remedia cum quadam animi gratificatione porrigimus quòd totum regnum Sicilia vobis humiliter parere desiderans, sub vestris jussionibus vivere promptissima devotione disponunt, ita quòd nobiles omnes & terræ ac civitates famosæ præcipuè in vobis & he-

redibus vestris fidelitatis & homagij juramenta tamquam eorum domino libentibus animis præstiterunt, & nobis pro parte vestra unanimiter obediunt & intendunt. Vos igitur, felicissime Domine, ad subditorum vestrorum statum pacificum observandum, nobilibus & civitatibus regni vestri, quos interclusa præsentibus cedula continet, speciales litteras vestras dirigi jubeatis, per quas significetis eisdem quòd ex insinuatione nostra ipsorum fide & devotione plenius intellecta, parati estis observare tenaciter quæ pater vester in testamento suo constituit observanda, & gratiam ac benivolentiam vestram ad eos favorabiliter extendetis, & quicquid in vestri absentia contigerit nos gerere vice vestra, rata & firma tenebitis & servari inviolabiliter facietis. Nihilominus civitatibus & nobilibus regni Hierosolymitani litteras vestras exhortatorias destinari mandetis, ut eos qui nunc umbram vestri dominij subire desiderant & vestris jussionibus obsecundare ad vestra servitia, pulchra spes animet, & benivolentiæ futuræ præfagium libenter inducat. Præter hæc tamen ad memoriam vestram reducimur ut si negotiorum & temporis qualitas vel habilis suggeret quòd de adventu vestro, qui ab omnibus tam libenter quàm hilariter expectatur, regnicolarum vestrorum fidelium animos recreare possitis, quod exinde honori vestro magis expediat, regalis provideat celsitudo. Nobis veruntamen, qui prosperum adventum vestrum inter viventes alios desideranter appetimus, mandare dignemini quid per nos fieri serenitas vestra velit, ut vestræ magnitudinis cognita voluntate, super omnibus juxta vestrum beneplacitum procedamus.